

Arrest

nr. 171 437 van 7 juli 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 19 juni 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 januari 2012 waarbij de aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van dezelfde overheid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende samen met haar ouders en haar destijds minderjarige broer op 7 februari 2011 een aanvraag in om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 18 januari 2012 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de in punt 1.1 bedoelde aanvraag onontvankelijk. Dit vormt de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 07.02.2011 werd ingediend door :

Z.J.

+ zijn echtgenote:

W., Z. (...)

+ hun kinderen:

Z.,X. (...)

Z., C. (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procédure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

De elementen van integratie, met name dat zij goed geïntegreerd zijn, meer dan behoorlijk Nederlands zouden spreken, een eigen zaak hebben en in hun eigen inkomen voorzien, een vrienden-en kennissenkring hebben opgebouwd alsook dat [Z.X.] Nederlands leerde en in de zaak van haar ouders helpt, behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld. De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.

Betrokkenen halen aan dat zij sinds 2005 in België verblijven. Hun verblijf, hun integratie en opgebouwde banden kunnen echter geenszins vergeleken worden met hun relaties in het land van herkomst.

Wat het invoeren van art. 8 van het EVRM betreft dient er opgemerkt te worden dat dit artikel hier niet van toepassing aangezien de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen voor het hele gezin/de ganse familie geldt zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM.

Het feit dat [Z.C.] hier naar school gaat en Gon-begeleiding zou krijgen, kan niet aanzien worden als een buitengewone omstandigheid daar betrokkenen niet aantonen dat een scholing niet in het land van herkomst kan verkregen worden.

Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde argumenten die betrekking hebben op de medische toestand van hun zoon, [Z.C.]; de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 maakt duidelijk een onderscheid tussen twee verschillende procédures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Het staat betrokkene steeds vrij een aanvraag op basis van art 9ter in te dienen zoals bepaald in art 7§1 van het KB van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd door het KB van 24.01.2011 (B.S. 28.01.2011): via aangetekend schrijven bij de Sectie 9ter van de Dienst Humanitaire Regularisaties, Dienst Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 59B te 1000 Brussel."

1.3. Op 18 januari 2012 treft de verwerende partij ten aanzien van verzoekster de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Dit vormt de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"Verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft. Regelmatig verblijf verstreken (Wet van 15 december 1980 – art 7, alinea 1,2°)."

2. Over de ontvankelijkheid

Het verzoekschrift ontbeert een middel dat is gericht tegen de tweede bestreden beslissing. Het enig middel is duidelijk gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

Derhalve is het beroep onontvankelijk voor zover het is gericht tegen de tweede bestreden beslissing.

3. Onderzoek van het beroep voor zover het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

3.1. In een enig middel werpt verzoekster op, *"schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, schending van artikel 62 Vreemdelingenwet, schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, schending van de materiële motiveringsplicht, zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel"*.

Verzoekster betoogt als volgt:

*"- DVZ oordeelt in de bestreden beslissing dat de aanvraag 9bis VW van verzoekster onontvankelijk is.
- Verzoekster is het niet eens met de beslissing van de DVZ.*

Eerste onderdeel.

-Verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat verzoekster artikel 8 EVRM niet kan invoeren als buitengewone omstandigheid o.a. omdat gewone sociale relaties niet vallen onder de bescherming van artikel 8 EVRM.

-Overeenkomstig artikel 8 lid 2 EVRM dient er omstandig gemotiveerd te worden en dient er geoordeeld te worden op een wijze die redelijkerwijze evenredig is met het nagestreefde doel.

Verzoekster heeft tal van verklaringen voorgelegd waaruit blijkt dat zij hier sociale haar moeder zelfs zakelijke relaties heeft.

De verwerende partij - door te miskennen dat tevens gewone relaties van zakelijke of sociale aard tevens onder toepassing vallen van artikel 8 EVRM1 daar waar verzoekster dit uitvoerig uiteenzette in haar regularisatieaanvraag aan de hand van stukken, schendt manifest artikel 8 EVRM, het proportionaliteitsbeginsel en redelijkheidsbeginsel.

Tweede onderdeel.

Verzoekster heeft als buitengewone omstandigheden aangehaald dat haar broer psychologische problemen heeft en hiervoor wordt bijgestaan door een kinderpsychiater. Volgens de bestreden beslissing kunnen medische elementen niet worden ingeroepen aangezien hiervoor een andere procedure bestaat, n.l. artikel 9ter Vreemdelingenwet.

Verzoekster is het hier niet mee eens en verwijst naar een beslissing van uw Raad van 21 december 2009, samenvatting zoals vermeld op <http://www.kruispuntmi.be/vreemdelingenrecht/wegwijs.aspx?id=9722> :

"Verzoeker brengt een aantal redenen naar voor als buitengewone omstandigheden teneinde de aanvraag tot machtiging van verblijf in België in te dienen op grond van artikel 9bis Vw. Onder meer worden psychologische problemen aangehaald, geattesteerd door een psycholoog, betrekking hebbende op angsten omwille van het verlaten van een land waarmee hij nauw verbonden is, en het gescheiden worden van de familie. DVZ beschouwt deze psychologische problemen als zijnde van medische aard en verwijst naar de toepasselijke procedure op grond van artikel 9ter Vw. Evenwel heeft verzoeker deze psychologische problemen niet ingeroepen als een medische reden, doch enkel als een

buitengewone omstandigheid, terwijl de attesten van de psychologen niet als medische attesten kunnen beschouwd worden in het kader van de ontvankelijkheidsvoorwaarden conform artikel 9ter Vw. De motivering is dan ook niet voldoende nu de psychologische attesten niet onderzocht werden in het kader van de buitengewone omstandigheden. De beslissing wordt vernietigd. "

De bestreden beslissing is onvoldoende gemotiveerd omdat de medische problematiek als buitengewone omstandigheid niet voldoende werd onderzocht."

3.2. Het middel is ontvankelijk voor zover de schending wordt opgeworpen van het vertrouwensbeginsel. Immers wordt in het verzoekschrift niet uiteengezet op welke wijze de eerste bestreden beslissing dit beginsel schendt. Voorts zijn er meerdere beginselen van behoorlijk bestuur. Verzoekster laat na uiteen te zetten welke andere beginselen van behoorlijk zij geschonden acht ander dan de degene die zij opsomt in haar middel. Het middel is derhalve onontvankelijk voor zover het de schending opwerpt van "de beginselen van behoorlijk bestuur".

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat is voldaan aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.4. Vooraleer te onderzoeken of een vreemdeling, die zijn identiteit heeft aangetoond, een verblijfs-machtiging kan worden toegekend in het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, dient de gemachtigde van de minister c.q. staatssecretaris, na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de aanvraag van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;

2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staats-secretaris over een ruime appreciatiebevoegheid.

3.5. In casu werd verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard, wat betekent dat de redenen die zij heeft ingeroepen om te verantwoorden waarom zij geen aanvraag om machtiging tot verblijf via de diplomatieke of consulaire post, bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland kan indienen, niet werden aanvaard of bewezen.

3.6. De eerste bestreden beslissing stelt, "Wat het inroepen van art. 8 van het EVRM betreft dient er opgemerkt te worden dat dit artikel hier niet van toepassing aangezien de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen voor het hele gezin/de ganse

familie geldt zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM."

3.7. Verzoekster betwist de vaststelling in de bestreden beslissing niet dat *"er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is."* Derhalve is er geen sprake van de schending van een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM. Verzoekster spitst zich toe op het feit dat zij *"tal van verklaringen heeft voorgelegd waaruit blijkt dat zij hier sociale haar moeder zelfs zakelijke relaties heeft"*, is van oordeel dat de verwerende partij deze zakelijke en sociale relaties miskend heeft door ze buiten het toepassingsgebied te plaatsen van artikel 8 van het EVRM en verwacht dienaangaande een uitgebreidere motivering in de bestreden beslissing dan de overweging *"Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM."*

3.8. De in punt 1.1. bedoelde aanvraag bevindt zich in het administratief dossier. Hieruit blijkt dat verzoekster onder het kopje *"Privé-leven"* een theoretische uiteenzetting gegeven heeft, gevolgd door de mededeling *"Verzoeker heeft een restaurant. Hij verdient zijn eigen brood. Zakelijke contacten spelen hier een rol."* Bij de in punt 1.1. bedoelde aanvraag werden enkel een paspoort gevoegd, een verklaring van een dokter over N.Z., een *"verklaring Gon-leerkracht"*, een *"studentenkaart van de dochter"*, *"gegevens onderneming verzoeker"* en *"brief Xerius ivm te betalen sociale bijdrage"*. Verzoekster kan derhalve bezwaarlijk worden gevolgd in haar bewering dat zij *"tal van verklaringen heeft voorgelegd waaruit blijkt dat zij hier sociale haar moeder zelfs zakelijke relaties heeft"*. De vader van verzoekster had een restaurant en in de in punt 1.1. bedoelde aanvraag werden diens zakelijke contacten i.v.m. met dit restaurant geponeerd en werden stukken gevoegd aangaande diens onderneming. Er werd niets concreets voorgelegd aangaande verzoeksters sociale en zakelijke relaties, laat staan die van haar moeder en dus is er geen sprake van een schending van de zorgvuldigheidsplicht in dit verband. Verzoekster toont niet aan dat zij in België sociale relaties heeft van een zodanige intensiteit dat ze vallen onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM. Verzoekster toont derhalve niet aan dat er sprake is van een privéleven in de zin van artikel 8 van het EVRM en kan derhalve niet de verwachting koesteren dat de verwerende partij dienaangaande nog verder motiveert.

Het eerste onderdeel van het middel is niet gegrond.

3.9. In de in punt 1.1. bedoelde aanvraag werd onder het kopje *"ontvankelijkheid van de aanvraag"* gewezen op de GON-begeleiding van verzoeksters broer wegens zijn taalontwikkelingsproblemen. Er werd zeer uitgebreide uitleg verstrekt over de GON-begeleiding. Zo wees verzoekster erop dat het GON (geïntegreerd onderwijs) erop is gericht om leerlingen met een handicap of met leer- en opvangsmoeilijkheden de lessen te laten volgen in een school voor gewoon onderwijs. Hierna wordt gesteld, *"De begeleiding voor [C.] bestaat erin dat hij op sociaal vlak wordt ondersteund en dat hij wordt begeleid bij zijn studie. Hij wordt tevens begeleid door een kinderpsychiater die verwacht dat een terugkeer naar zijn land van herkomst een grote emotionele belasting zal betekenen en een negatieve weerslag zal hebben op zijn functioneren. De zoon van verzoekers krijgt hier een opleiding met ondersteuning op educatief, sociaal en psychologisch vlak wat niet mogelijk is in zijn thuisland. De bijzondere opvang is niet voorhanden in China. Bijgevolg is de aanvraag van verzoekers ontvankelijk."* Bij de in punt 1.1. bedoelde aanvraag werd een attest van 3 januari 2011 gevoegd van dr. R. R, kinder- en jeugdpsychiater betreffende verzoeksters broer. In dit attest werd gesteld *"[N.] is in begeleiding geweest op onze dienst vanaf april 2009. Hierbij is vastgesteld dat hij na een moeilijke startperiode grote inspanningen geleverd heeft om zich in België te integreren. Verwacht mag worden dat een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst een grote emotionele belasting voor hem zal betekenen met risico op negatieve weerslag op zijn functioneren."*

3.10. Verzoekster is van oordeel dat de verwerende partij onterecht de aangehaalde omstandigheden beschouwt als zijnde omstandigheden die de medische toestand van haar broer betreffen en die thuishoren in het kader van een aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen en dus buiten de context van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet vallen. Verzoekster gaat er echter aan voorbij dat de eerste bestreden beslissing tevens stelt, *"Het feit dat [Z.C.] hier naar school gaat en Gon-begeleiding zou krijgen, kan niet aanzien worden als een buitengewone omstandigheid daar betrokkenen niet aantonen dat een scholing niet in het land van herkomst kan verkregen worden."* Deze vaststelling vindt steun in het administratief dossier aangezien verzoekster blijkens het administratief dossier geen stuk heeft aangebracht waaruit blijkt dat de GON-begeleiding van haar broer niet kan worden verkregen in het land van oorsprong. Voor wat betreft het gestelde in het attest van 3 januari 2011 van kinder- en jeugdpsychiater dr. R.R, dient de Raad op te merken dat de beoordeling van *"de grote emotionele belasting (...) met risico op negatieve weerslag op zijn functioneren"* in geval van terugkeer waarvan

deze arts gewag maakt, een medische appreciatie veronderstelt waartoe de gemachtigde van de staatssecretaris niet bevoegd is. Dergelijke appreciatie komt enkel een ambtenaar-geneesheer toe zoals het vastgesteld is in artikel 9 ter, §1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet. Verwerende partij kan aldus worden gevolgd waar zij stelt dat dit de medische toestand van verzoeksters broer betreft die thuishoort in het kader van een aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen en dus buiten de context van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet valt. Verzoeksters simpele verwijzing naar een andersluidend arrest van de Raad kan hieraan geen afbreuk doen. Verzoekster maakt zoals de verwerende partij ook terecht opmerkt in haar nota immers niet aannemelijk dat haar broers feitelijke situatie dezelfde zou zijn als deze in voormeld arrest. In voormelde zaak werden immers als buitengewone omstandigheid psychologische problemen ingeroepen gelieerd aan het vertrek uit het land van herkomst en de scheiding met de familie, zoals bleek uit psychologische verslagen, die niet kunnen worden beschouwd als medische getuigschriften in de zin van artikel 9ter van Vreemdelingenwet. In casu wordt verzoeksters broer begeleid door een psychiater, wat een arts is en de door hem vermelde emotionele belasting bij terugkeer kan enkel worden beoordeeld door een arts, waardoor het buiten het toepassingsgebied van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet valt.

Het tweede onderdeel van het middel is niet gegrond.

Dienvolgens is het middel, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk voor zover het werd ingediend tegen de tweede bestreden beslissing. De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA